

РЕШЕНИЕ

№ 531

гр. София, 02.02.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.01.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **9949** по описа за **2014** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.208–чл.228 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С решение от 13.05.2014 г. по н а х дело № 17998/ 2013 г. на СРС, НО, 12 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 33235/ 23.09.2013 г., издадено от внд началник АНД отдел „Пътна полиция” - Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на Б. Т. А. на основание чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5, пр.4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лв.

Срещу това решение е подадена касационна жалба от санкционираното лице с оплаквания, че е постановено в нарушение на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1, 2 НПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. Според касатора въззивната инстанция е базирала фактическите си изводи само на показанията на действително виновния за настъпване на ПТП водач и на актосъставителя, който не е очевиден. АУАН не отразява действителната фактическа обстановка. Контролните органи проявили пасивност при посочените от касатора доказателства.

Искането до АССГ, поддържано в съдебно заседание от А. е за отмяна на решението и за отмяна на НП.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция

Заклучението на СГП е, че обжалваното решение следва да се остави в сила като

законосъобразно постановено.

Касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу решение, подлежащо на касационен контрол.

При извършената проверка в обхвата по чл.218 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира следното:

Софийският районен съд е установил от фактическа страна, че е издадено НП № 33235/ 23.09.2013 г. на Б. Т. А. за това, че на 05.09.2013 г. около 18,10 ч. в [населено място] по [улица]управлява лек автомобил марка „Опел“, рег. [рег.номер на МПС] от Руски паметник и на кръстовището с [улица]при маневра ляв завой не пропуска и реализира ПТП с насрещно движещия се автомобил СА 3239 МК, квалифицирано като нарушение на чл.37, ал.1 ЗДвП и санкционирано с глоба на основание чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5, пр.4 ЗДвП в размер на 150 лв. НП е издадено въз основа на АУАН № 252004/ 05.09.2013 г., съставен от младши автоконтрольор А. Й. от Отдел „Пътна полиция“ при СДВР на мястото на ПТП с вписани от А. възражения, че насрещният автомобил се движел с несъобразена скорост и въпреки че касаторът не бил навлязъл в кръстовището, нарочно подал газ и ударил управлявания от него автомобил, което е видно от схемата по случая.

Софийският районен съд потвърдил НП, след като е приел от правна страна, че административнонаказателното обвинение е доказано. Ценил е показанията на св. Р. П., водач на другия автомобил, с който е настъпило ПТП, което му дало възможност да възприеме механизма му – пресъздава непосредствените си възприятия по логичен, последователен и категоричен начин.

Решението е правилно.

В съдебното производство по обжалване на наказателното постановление по чл.59 и сл. ЗАНН предмет на доказване е извършеното административното нарушение и авторството му съгласно чл.102, т.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, както и всички други обстоятелства от значение за административнонаказателната отговорност, реализирана с него - чл.102, т.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Тежестта на доказване е за наказващия орган съгласно чл.103, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Наказателното постановление подлежи на потвърждаване от въззивния съд когато извършването на административното нарушение е доказано по несъмнен начин с всички негови съставомерни признаци от обективна и субективна страна съгласно чл.303, ал.2 вр. чл.307 НПК вр. чл.84 ЗАНН.

За да потвърди издаденото НП, от правна страна, районният съд е извел изводи, че в разглежданото административнонаказателно производство са спазени преклузивните срокове по чл.34 ЗАНН, както и че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни органи. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на нарушителя. Както актосъставителят, така и административнонаказващият орган са изложили фактически твърдения, изясняващи в пълнота признаците, субсумирани от състава на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

Съгласно чл.37, ал.1 ЗДвП при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. Правилно въззивната инстанция е приела, че касаторът е осъществил състава на визираното нарушение чрез извършеното от него навлизане в лентата за движение на насрещно движещите се ППС. Фактическата

обстановка се установява по безспорен начин от събраните логични и непротиворечиви доказателства – свидетелските показания на свидетелите Й. /актосъставител/ и П., вторият от които е възприел лично и непосредствено обстоятелствата по време на извършване на нарушението, кореспондиращи на протокол за ПТП № 1464070/ 05.09.2013 г., скица на ПТП и декларациите на участниците в ПТП, които скицират механизма му по идентичен начин, въз основа на които се установява, че касаторът не е пропуснал насрещно движещото се ППС при завиване наляво и навлизане в друг път – неизпълнение на задължението по чл.37, ал.1 ЗДвП.

Кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна норма на чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5 ЗДвП предвижда налагане на административно наказание – „глоба“, в размер от 100 до 200 лв. Избраният от АНО среден размер на глобата правилно е възприет от въззивната инстанция като съответен на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, IX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.05.2014 г. по н а х дело № 17998/ 2013 г. на СРС, НО, 12 състав.

Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: